

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Manna Animæ Sev Exercitium Facile Simul Et Fructuosum Illis, Qui Quoquo Modo Vacare Orationi Desiderant

Segneri, Paolo

Dilingæ, 1699

XVII. Qui sunt Christi, carnem suam crucifixerunt cum vitiis
concupiscentiis. ad Gal. 5. 24.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-48281](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-48281)

rie labores. Quod non valet ad salutem animæ, nihil valet. Cui relinquentur pulchræ tuæ licentrationes? cui ædes tuæ obtingent? ad quem prædica tua pertinebunt? dic, *cujus erunt?*

illius forsan, qui te ridebit, quam tuam tu stultitiam execrabis. Solentur alicujus momenti res esse cogitare de anima.

XVII.

Qui sunt Christi, carnem suam crucifixerunt cum vitiis & concupiscentiis. ad Gal. 5. 24.

1. Considera, quis sit character hominis accepti Christo. Non quod operetur prodigia, non quod sit Concionator, Propheta, vel Doctor mundi, sed quod sit valdè mortificatus. Id, ad quod pertingere favore Divino omnes possunt, modò velint. Vide igitur, quanti mortificatio faciendâ.
2. Considera hanc mortificationem nominari Crucifixionem: *Crucifixerunt.* Primò quia, qui se mortificat, facere id debet ex devoto ad Christum affectu, hoc est, ut illi similem se reddat Crucifixo. Secundò quia mortificatio debet esse stabilis, firma, nec inconstans, ut illa aliquorum. Qui confixus est, manet immobilis in Cruce, ut JESUS, qui inde non descendit, donec fuit depositus. Tertio quia mortificatio debet esse dolorifera, qualis fuit Crucifixio Christi. Qui confixus est Cruci, longè majorem dolorem perferentis, quàm qui Cruci tantùm est alligatus. Vide, an talis tua sit mortificatio.
3. Considera non dici: *Crucifixerunt vitia & concupiscentias, sed carnem cum vitiis & concupiscentiis.* Quia

bonus Medicus non est, qui non egreditur radicem mali. Caro tantùm est omnium malorum, quæ patitur anima. Et idè si integrè sanari cupimus, edomanda est caro. Quamvis suscipis afflictationes corporis, si tu studes domandæ carni, an potius demulcendæ?

4. Considera non dicere solam carnem, sed hanc cum reliquis. Quia eterna mortificatio parùm valet, nisi simul illam comiteretur interna. Imò illa propter istam assumenda est. Quis prodest tollere causam febris, nisi vitium tollatur ipsa febris jam hausta vitium?

5. Considera, quæ sit illa materia mortificationis internæ: *Vitia & concupiscentias.* Vitia sunt peccata, concupiscentias sunt cupiditates inordinatæ: quia si tantùm peccata persequeris, nihil agis, oportet & cupiditates persequi, quamvis primò peccata, ab illis purgando animam, deinde cupiditates, illas ordinando. Quales sunt cupiditates, quæ in te magis dominantur? cura primò cognoscere, ut possis mortificare, ita, ut, si vivant, saltem in Cruce vivant.

6. Con-

6. Considera nihilominus non dici cum peccatis & concupiscentiis, sed cum virtutibus & concupiscentiis. Peccata dicunt actum, Virtus habitum. Difficile est mortificationis exercitio illud consequi, ut non committatur peccatum etiam minimum. Facile autem, ut non servetur ullum vitium. Itaque vitia sunt, quae singulari studio mortificare oportet, sive parva sint, sive grandia, non acquiescendo, ut more passionum in Cruce vivant, sed ut ibi moriantur. Id quoque favente Deo poteris obtinere.

XVIII.

Nescitis, quod hi, qui in stadio currunt, omnes quidem currunt, sed unus accipit bravium. Sic currite, ut comprehendatis. I. Cor. 9. 24.

1. Considera hanc vitam esse quasi viam, in qua curritur ad bravium, quod est gloria Paradisi. Omnes admittuntur ad cursum, sed multi pro eo, quod currant, stant immobiles. Unde non dicit Apostolus, *hi, qui in stadio sunt, sed hi, qui in stadio currunt.* Innumeri sunt, qui nec passum promovere dignantur perditæ addicti otio, crapulis, comediis, amoribus, & aliis ejusmodi diverticulis vituperio dignis. Quod si igitur de his ipsis, qui currunt, unus accipit bravium, quid illis fiet, qui ne quidem eunt?

2. Considera, quis sit iste tam fortunatus, qui dicitur consequi bravium. Fortè unus solus ex omnibus, qui magnâ solertia sectantur bonum: haud sanè, quia multi sunt, qui salutem consequuntur. Est solus ille, qui perseverat. Vide igitur, quantum intersit perseverare, & non esse, uti fortè tu es, instabilem in bono, quod facis. Vix aggredieris aliquod exercitium pietatis, & mox fastidis. Malum indici-

um. Insiste pervincendæ inconstantiæ naturali, quia plurimum habet periculi. Hæc enim est è signis certioribus pertinere aliquem ad infelicissimum numerum reproborum.

3. Considera idcirco adjunxisse Apostolum, *sic currite* (hoc est, *sicut is, qui accipit bravium*) *ut comprehendatis.* Dicit: *Currite.* Ut intelligas, in servitio Divino magnis passibus procedendum, laborandum, sudandum, & non, ut quidam solent, pro commoditate ambulandum. Dicit: *Sic.* Ut scias, currendum etiam esse modo debito, & non pro arbitrio agendum, sed insistendum vestigiis illorum, qui feliciter præcesserunt, Patriarcharum, Prophetarum, Martyrum, imprimis verò Christi, qui in hoc cursu se Gigantem monstravit: *Exultavit ut Gigas ad currendam viam.* Dicit: *ut comprehendatis.* Unde vides currendum etiam esse eo fine, ut teneas bravium, atque ad eò nunquam desistendum à cursu, donec pertingas.